

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010083
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1419010083.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Heleny Čulíkovej a Ing. Ladislava Bartoša, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. októbra 2021 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaná ml. F. L.: nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B.- Q., U. č. X

obžalovaná ml. Q. V.: nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., A. č. XX

uznávajú sa za vinné, že

dňa 30. júna 2017 v poobedňajších hodinách okolo 15:00 hod. Bratislave, miestna časť Dúbravka na Saratovskej ulici pri budove bývalej pošty po predchádzajúcej vzájomnej dohode vylákali poškodenú maloletú L.K., nar. XX.XX.XXXX, na uvedené miesto, kde jej obžalovaná ml. F. L. začala nadávať, sotila do poškodenej tak, že poškodenej spadla na zem kabelka, ktorú mala na remene a ktorú obžalovaná ml. Q. V. vzala a následne z nej vybrala žltú peňaženku, z ktorej odcudzila finančnú hotovosť celkovo vo výške 30,-- Euro v bankovkách, pričom 5,-- Euro z tejto finančnej hotovosti po skončení útoku dala obžalovanej ml. F. L.. Obžalovaná F. L. poškodenú vyzývala, aby jej dala facku, následne poškodenú opakovane udrela otvorenou dlaňou do tváre, päťou do brucha a opätovne jej dala facku, za to, že si kvôli nej zašpinila tričko, pričom do nej sácala a kopala ju do nôh, a potom čo sa poškodená obžalovanej ml. F. L. vytrhla, zobrala svoju kabelku a utiekla smerom k predajni Lidl, dobehla ju obžalovaná ml. Q. V., chytila poškodenú za ruku a šklbala ju za vlasy, čím v dôsledku útoku obžalovanej ml. F. L. utrpela mal. L.K., nar. XX.XX.XXXX povrchové podliatiny

-2- 2T/18/2019

a podkožné krvné výrony nezasahujúce žiadny vitálne dôležitý orgány v oblasti hlavy, krku, na oboch nohách v oblasti stehien a kolien s dĺžkou liečby v trvaní do 12 dní.

T e d a

obžalovaná ml. F. L.

- dopustila sa slovne a fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadla iného,

-inému úmyselne ublížila na zdraví,

obžalovaná ml. Q. V.

-prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú má iný pri sebe

-dopustila sa slovne a fyzicky výtržnosti tým, že na mieste verejnosti prístupnom napadla iného

č í m s p á c h a l i

obžalovaná ml. F. L.

prečin výtržníctvo podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

obžalovaná ml. Q. V.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.

Podľa § 98 Trestného zákona u obžalovanej ml. F. L. súd upúšťa od potrestania.

Podľa § 110 ods. 2, § 42, § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu u obžalovanej ml. Q. V.P., pretože pokladá tresty uložené

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/37/2020, zo dňa 04.júna 2020, právoplatný dňa 04.augusta 2020,

-rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 3T/80/2020, zo dňa 22.marca 2021, právoplatný dňa 22.marca 2021

na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za d o s t a t o č n é .

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 04, IČO: 35 937 874 so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovanej ml. Q. V. ukladá nahradiť poškodenej - E. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom X. Š., O. č. XXX nahradiť škodu vo výške 25,-- (dvadsaťpäť)Euro.

-3- 2T/18/2019

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená E. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom X. Š., O. č. XXX so zvyškom svojho nároku na náhradu odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 07.marca 2019 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) podal obžalobu na obvinenú ml. F. L. vo vzťahu k jej osobe pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a na obvinenú ml. Q. V. vo vzťahu k jej osobe pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. f/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30.júna 2017 v poobedňajších hodinách okolo 15:00 hod. Bratislave, miestna časť Dúbravka na Saratovskej ulici pri budove bývalej pošty po predchádzajúcej vzájomnej dohode vylákali poškodenú mal. L.K., nar. XX.XX.XXXX, na uvedené miesto, kde jej obžalovaná ml. F. L. začala nadávať, sotila do poškodenej tak, že poškodenej spadla na zem kabelka, ktorú mala na remene a ktorú obžalovaná ml. Q. V. vzala a následne z nej vybrala žltú peňaženku, z ktorej odcudzila finančnú hotovosť celkovo vo výške 30,- Euro v bankovkách, pričom 5,- Eur a z tejto finančnej hotovosti po skončení útoku dala obžalovanej ml. F. L., obžalovaná F. L. poškodenú vyzývala, aby jej dala facku, následne poškodenú opakovane udrela otvorenou dlaňou do tváre, pästou do brucha a opätovne jej dala facku, za to, že si kvôli nej zašpinila tričko, pričom do nej sácala a kopala ju do nôh, a potom čo sa poškodená obžalovanej ml. F. L. vytrhla, zobrala svoju kabelku a utiekla smerom k predajni Lidl, dobehla ju obžalovaná ml. Q. V., chytila poškodenú za ruku a šklbala ju za vlasy, čím v dôsledku útoku obžalovanej ml. F. L. utrpela mal. L.K., nar. XX.XX.XXXX povrchové podliatiny a podkožné krvné výrony

nezasahujúce žiadny vitálne dôležitý orgán v oblasti hlavy, krku, na oboch nohách v oblasti stehien a kolien s dĺžkou liečby v trvaní do 12 dní.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaná ml. F. L. bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).
Táto urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por., že je vinná.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaná ml. Q. V., bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).
Táto urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr.por. - že je nevinná.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:
-výsluchom obom obžalovaných - ml. F. L. a ml. Q. V.,
-výsluch maloletej poškodenej - L.K.
-výsluchom zákonných zástupcov - obžalovaných - F. L. a X. V.
-výsluchom svedkyne - matky maloletej poškodenej PhDr. F. A.
-výsluchom svedkov - A. P., P. U., O. A., X. A.-
-4- 2T/18/2019

A., F. J., B. X. - osôb, ktoré boli prítomné pri predmetnom incidente
-výsluchom znalca - PhDr. D. H. - tento vypracoval znalecký posudok z odboru klinická psychológia detí
- vo vzťahu ku obžalovanej ml. F. L. a obžalovanej ml. Q. V. ako i poškodenej maloletej L.K.

Zároveň počas dokazovania na súde oboznámil listinné a vecné dôkazy, ktoré boli založené v spise pod sp.zn. 2T/18/2019, ktoré po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav veci:

Poškodená maloletá L.K. - ktorá i v čase predmetného skutku - t. j. 30.júna 2017 bývala a býva v Malackách. Keďže predmetný deň bol posledný deň školského roku pred prázdninami dohodla s so svojou kamarátkou z Malaciek - že spoločne pôjdu do Bratislavy - do nákupného centra AUPARK sa najesť. Po tom čo tento program predmetná kamarátka zrušila poškodená vypovedala, že napísala SMS Q. (obžalovanej ml. Q. V.) - či nejde vonku - pretože nemala ísť s kým. Táto s týmto súhlasila a keďže v tomto čase bola Q. ešte v nemocnici Ružinov navrhla jej, aby prišla na predmetné miesto za ňou, čo predmetná poškodená i urobila. Obe z predmetného miesta išli následne do mestskej časti Dlhé Diely. Zároveň jej obžalovaná Q. povedala - že obžalovaná F. L. sa chce s ňou rozprávať. Obe ako obžalovaná Q. - tak i poškodená išli MHD do mestskej časti Dúbravka - na ulici Saratovskú ku budove bývalej pošty. Tu pri budove bývalej pošty bola ako obžalovaná F. L., tak i obžalovaná Q. V., tak i svedkovia- P. U., A. P., L. M., O. A., F. J.. Ako obe obžalované, tak i predmetní svedkovia predmetné skutočnosti potvrdili. Pokiaľ malo ísť o vylákание poškodenej mal. L.K. k tomuto súd dokazovaním, ktoré vykonal uvádza - že o predmetnej skutočnosti - t.j. že dôjde k bitke mali vedomosť svedkovia a títo aj z tohto dôvodu prišli na uvedené miesto - t.j. ku budove bývalej pošty v mestskej časti Dúbravka.
-svedkyňa A. P. k tejto skutočnosti vypovedala - že jej telefonovala obžalovaná ml. F. L. - že „idem sa biť“ pod poštu asi tak za desať minút.
-svedok X. A. potvrdil predmetné vyššie uvedené skutočnosti - pretože v čase telefonátu obžalovanej ml. F. L. so svedkyňou A. P. - bol pri predmetnej svedkyňi osobne prítomný. Predmetná svedkyňa po predmetnom telefonáte mu povedala - že obžalovaná ml. F. L. sa na predmetnom mieste má stretnúť s nejakou osobou „babou“.
-svedkyňa L. M. bola spoločne s obžalovanou ml. Q. V., ako i s poškodenou maloletou L.K. na kofole na Dlhých dieloch. Počula ako jej Q. (obžalovaná) povedala, aby išli do Dúbravky - aby tam s F. (obžalovanou ml. F. L.) vec vyriešili ohľadom nejakého chlapca. I keď L.K. sa najskôr bála - obžalovaná ml. Q. V. ju presvedčila - prehovárala, aby išla, aby sa nebála, že jej nič nespraví, že ona tiež pôjde s ňou. Preto všetky tri išli z Dlhých dielov do Dúbravky - ku starej pošte.
-svedkyňa O. A. bola v predmetný deň vonku spoločne so svedkom F. J. - ktorému svedkyňa P. U. telefonovala, aby išli ku nej

domov, kde bola i obžalovaná ml. F. L.. Zároveň vypovedala - že mala vedomosť, že medzi obžalovanou F. L. a poškodenou L.K. - bol konflikt. Preto išli pred starú poštu v Dúbravke.

-svedok F. J. potvrdil predmetné skutočnosti.

Pred predmetnou poštou boli teda obe obžalované, poškodená maloletá L.K., svedkovia - A. P., P. U., O. A., X. A., F. J.. Predmetní svedkovia, ako i samotná poškodená maloletá L.K. a potvrdila to i obžalovaná ml. F. L. - potvrdili, že medzi poškodená maloletou L.K. a obžalovanou ml. F. L. došlo najskôr ku verbálnemu konfliktu - a to konkrétne ku vulgarizmom a hádke zo strany obžalovanej ml. F. L., do ktorých sa zapásala i obžalovaná ml. Q. V..

Následne zo strany obžalovanej ml. F. L. došlo vo vzťahu k poškodenej maloletej L.K. i k fyzickému útoku. Poškodená vo vzťahu k obžalovanej neopätovala verbálne nadávky a ani nevracala fyzický útok na svoju osobu vo vzťahu k obžalovanej ml. F. L.. Poškodená ani po tom, čo obžalovaná ml. F. L. ju vyzývala, aby ju udrela - t.j. aby jej dala facku toto neurobila. Naopak zo strany obžalovanej ml. F. L. - bola opakovane udretá otvorenou dlaňou do tváre, päšťou do brucha, opätovne udretím - fackou. Zároveň do poškodenej sácala, kopala ju do nôh. V dôsledku predmetného fyzického útoku - poškodenej maloletej L.K. na zem spadla kabelka - ktorú mala na ramene a ktorú následne obžalovaná ml. Q. V. vzala. Z peňaženky, ktorá bola v kabelke zobrala finančnú hotovosť v celkovej výške 30,- Euro.

Predmetnú finančnú hotovosť dala obžalovaná ml. Q. V. do kabelky svedkyne L. M. - ktorá predmetnú skutočnosť zistila, po tom, čo bol incident ukončený. Samotná obžalovaná ml. Q. V. sa k tomuto - t.j., že vzala predmetné peniaze priznala pred predmetnými svedkami - ktorí sa tu nachádzali a títo predmetné skutočnosti potvrdili.

Zároveň a predmetnú skutočnosť potvrdila i samotná obžalovaná ml. F. L. - z tejto predmetnej odcudzenej čiastky jej obžalovaná ml. Q. V. odovzdala 5,- Euro, ktoré si obžalovaná ml. F. L. vzala. Peniaze v prípravnom konaní vrátila.

Samotná obžalovaná ml. F. L. potvrdila, že ona osobne počula ako obžalovaná ml. Q. V. hovorila - že kým sa ona vadiła s poškodenou maloletou L.K. - ona zobrala peniaze z kabelky E. (maloletej poškodenej L.K.) kde mala peňaženku.

Incident bol ukončený spôsobom, že poškodená maloletá L.K. utekala ku predajni LIDL - kde ju ešte obžalovaná ml. Q. V. dobehla - pretože za ňou utekala - tu namiesto toho, aby jej pomohla, ako jej to sľúbila predtým ako išli na predmetné miesto -ju fyzicky napadla spôsobom - že chytila za vlasy, šklbala ju za vlasy.

Poškodenej sa podarilo ujsť. Po tom, čo vošla do predmetnej predajne požiadala o pomoc pracovníka SBS - ktorý jej poskytol vlastný mobilný telefón - z ktorého o predmetnej situácii, ktorá sa jej stala oznámila svojej matke, ktorá ihneď prišla na predmetné miesto kde sa poškodená nachádzala. Následne predmetná vec bola oznámená zo strany poškodenej za prítomnosti matky na polícii.

Predmetný incident zo strany poškodenej bol celý nahratý - t.j. od času príchodu ku predmetnej pošte až po čas čo poškodená vošla do predajne LIDL - zároveň bol počas dokazovania na súde i prehratý a z neho vyplynuli skutočnosti tak, ako ich vypovedala poškodená. Súd v danom prípade nezdíeľal, že by išlo o nezákonnú nahrávku - pretože bola

to práve obžalovaná ml. Q. V., ktorá sama poškodenej pred príchodom na predmetné miesto povedala - aby si zapla mobilný telefón a ním nahrávala, čo sa bude diať.

V súlade so znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, ako i výpoveďou poškodenej počas dokazovania a listinnými dôkazmi založenými v spise - lekárske správy vo vzťahu k poškodenej - č. I. 254-261, ako i fotodokumentáciu s CD diskom - prehliadka tela poškodenej - založená na č. I. 263 - 275 - bolo preukázané, že táto protiprávnym konaním obžalovanej ml. F. L. utrpela povrchové podliatiny a podkožné krvné výroby - ktoré nezasiahli žiadny vitálne dôležitý orgán. Predmetné zranenia jej spôsobili bolesti hlavy, vracanie z otrasu mozgu, bolesti udretých častí tela a brucha v oblasti podbrušia. Predmetné zranenia boli mierne - prvé dva-tri dni po úraze bola v popredí symptomatológia otrasu s bolesťami hlavy a stavom na vracanie, následne už bola postupná únava, bolesti brucha. Dĺžka obmedzenia na bežnom spôsobe života bola do 12 dní z dôvodu telesného šetrenia a teda nemožnosti športovania alebo väčšej telesnej námahy, čiastočné priradenie i psychologických a psychických problémov - ktoré boli dôsledkom pretrvávania somatických ťažkostí - najmä pokiaľ išlo o bolesti brucha. Bola v domácom liečení a to formou

telesného klúdu. Medikamentózna liečba nebola verifikovaná. Preukázané však bolo, že poškodená dostala kvalifikovanú lekársku starostlivosť, pretože v opačnom prípade by bola doba liečby dlhšia, bolesti by boli intenzívnejšie i keď nie v ohrození na živote a zdraví. Znalec zranenia hodnotil ako ľahké poranenia s dobou liečby do 12 dní. Predmetné poranenia mohli vzniknúť tak ako ich vo svojej výpovedi uvádzala poškodená - t.j. údermi tupohranatým predmetom bez ostrých hrán do oblasti hlavy, brady, brucha v oblasti podbruší, oboch stehien, predkolení, pravej strany krku a oboch predlaktí. Na predmetných predlaktiach a predkoleniach boli prítomné drobné oderky kože, ktoré boli povrchové. Intenzita predmetných úderov bola stredne silná. I napriek predmetným podkožným krvným výronom (hlava, krk, brucho, končatiny dolné, horné), ako i drobné škrabance (predkolenia a predlaktia) - nebola narušená integrita kože a ani vnútorné orgány neboli porušené.

Súd konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka sa všeobecne posudzuje aj hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovaným. Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak. V tomto konaní sa nepreukázalo, že by poškodená vypovedala nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív predmetnej poškodenej, na krivé obvinenie vo vzťahu k obom obžalovaným.

Poškodená vypovedala ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní - keď navyše bola zoči voči obom obžalovaným. Vypovedala logicky, súvisle, jej výpoveď mala ucelený charakter aj s prihliadnutím na výpovede svedkov - vyššie rozvedených. Jej výpoveď považoval súd za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisúdil rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny oboch obžalovaných aj s ďalšími vyššie rozvedenými podpornými dôkazmi (čiastočné výpovede vyššie rozvedených svedkov, výpovede oboch obžalovaných, lekárske správy ohľadom zranení vo vzťahu k poškodenej).

-7- 2T/18/2019

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaná ml. F. L. svojím protiprávnym konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. - pretože ako verejne slovné tak i fyzicky, sa dopustila výtržnosti vo vzťahu ku poškodenej maloletej L.K. a to spôsobom, že na mieste verejnosti prístupnom ju napadla a zároveň jej i úmyselne ublížila na zdraví.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaná ml. Q. V. svojím protiprávnym konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. - pretože ako slovné tak i fyzicky sa dopustila výtržnosti vo vzťahu ku poškodenej maloletej L.K. a to spôsobom, že na mieste verejnosti prístupnom ju napadla a zároveň si prisvojila cudziu vec (peniaze poškodenej maloletej L.K.) tým, že sa ich zmocnila a čin spáchala na vec, ktorú mala predmetná poškodená maloletá L.K. pri sebe.

Súd ako vo vzťahu ku obžalovanej ml. F. L. a tak isto ani vo vzťahu k obžalovanej ml. Q. V. - v súvislosti, že predmetné trestné činy mali byť z ich strany kvalifikované - na chránenej osobe neuznal a to vzťahu ku trestnému činu prečinu - výtržníctva vo vzťahu k obžalovanej ml. F. L. a obžalovanej ml. Q. V., taktiež neuznal ani vo vzťahu ku trestnému činu - zločinu krádeže vo vzťahu k obžalovanej ml. Q. V. a vo vzťahu ku trestnému činu - prečinu ublíženia na zdraví vo vzťahu obžalovanej ml. F. L..

Podľa § 127 ods. 1 Tr.zák. dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Pre naplnenie kvalifikovaného znaku chránená osoba sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný na osobe, ktorá má aspoň jeden status uvedený v § 139 ods. 1 písm. a/ až i/ Tr.zák. za súčasného splnenia predpokladu, že nejde o prípad podľa § 139 ods. 2 Tr.zák., teda, že status osoby nemá súvislosť s páchaným trestným činom (Burda/Čentéš/Kolesár/Záhora a kolektív, Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár - I. diel, Nakladateľství C.H.Beck, 2010, strana 1052).

Podľa § 139 ods. 2 Tr.zák. ustanovenie odseku 1 (§ 139) sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

O chránenú osobu ako kvalifikačný znak (ustanovenie § 139 ods. 1 Tr.zák. sa nepoužije), ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Pre naplnenie znakov podľa § 139 Tr.zák. sa teda vyžaduje súvislosť medzi spáchaním trestného činu a postavením alebo stavom, alebo vekom chránenej osoby. Súvislosť medzi trestným činom a postavením iba samotnej chránenej osoby, je daná len vtedy, keď páchateľ je motivovaný na spáchanie trestného činu na tejto osobe práve pre výkon jej právomoci, práv a povinností, resp. je motivovaný práve jej postavením. Musí ísť o úmyselné trestné činy so špecifickým motívom. Preto o chránenú osobu v týchto prípadoch nejde, aj keď páchateľ vie, že osoba je v danom postavení, ale trestný čin nespácha kvôli tomuto postaveniu.

Súvislosť medzi trestným činom a postavením chránenej osoby vzhľadom na páchatelia trestného činu, ako aj medzi trestným činom a stavom chránenej osoby, ako aj medzi trestným

-8- 2T/18/2020

činom a vekom chránenej osoby musia byť pri úmyselných trestných činoch, s tým, že ide o takúto osobu, ale z okolností prípadu musí vyplývať, že môže ísť o takúto osobu a že tento fakt môže byť aspoň čiastočne nápomocný pri páchaní trestného činu. Ak fakt, že ide vo všeobecnosti o chránenú osobu, nemal vôbec žiadny vplyv na motiváciu páchatela spáchať trestný čin, ani na jeho uzrokovanie, že mu táto okolnosť môže pomôcť pri páchaní trestného činu ani na priebeh trestného činu hoci aj ide o úmyselný trestný čin, nepôjde o znak chránená osoba podľa § 139 Tr.zák. (Burda/Čentěš/Kolesár/Záhora a kolektív, Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár - I. diel, Nakladateľství C.H.Beck, 2010, strana 1058, 1959).

V predmetnej žalovanej veci mal súd za to, že práve z vyššie uvedených dôvodov nemohlo ísť o kvalifikovanú skutkovú podstatu žalovaných trestných činov vo vzťahu k maloletej poškodenej L.K.

Samotné obe obžalované skutok na poškodenej maloletej nevykonali v súvislosti s jej vekom.

Obe obžalované boli vo veku maloletej poškodenej. Všetky tri sa navzájom poznali osobne. Obžalované predmetnú okolnosť vo vzťahu k poškodenej maloletej subjektívne nespájali s jej menším odporom alebo slabšou odvetou, umocnením účinku trestného činu voči poškodenej maloletej alebo inou okolnosťou, ktorá by zakladala alebo podporovala rozhodnutie oboch obžalovaných spáchať predmetný trestný čin. Vek, postavenie, stav poškodenej maloletej nebol motivačným faktorom, ktorý založil alebo podporil vôľovú zložku - rozhodnutie obžalovaných smerujúce k spáchaniu trestného činu.

Ustanovenie § 18 Tr.zák. a ustanovenie § 139 ods. 2 Tr.zák. upravuje spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajú v súvislosti spáchania činu s postavením, vekom, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatela aj subjektívne.

Podľa § 139 ods. 2 Tr.zák. možno spáchanie činu voči osobe - dieťaťu považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len úmyselnom trestnom činu (predmetná okolnosť splnená bola). Zároveň sa vyžaduje, aby páchateľ vedel, že poškodený je dieťaťom (poznali sa navzájom) a aby túto okolnosť subjektívne spájali s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin (predmetná skutočnosť naplnená nebola).

Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných písmen ustanovenia § 139 ods. 1 Tr.zák. (teda i § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák.)

Ako bolo konštatované, vedomosť oboch obžalovaných o veku maloletej poškodenej súd nespochybuje.

Z predmetného dokazovania však nijako nevyplýva, že by spáchanie predmetného žalovaného trestného činu bolo hľadiska obžalovaných subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom maloletej poškodenej.

V každej spoločnosti by mali byť primárne zachované medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti ako i na mieste verejnosti prístupnom. Ide tak o záujmy, ktoré sa určitým výraznejším spôsobom dotýkajú verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov.

Obe obžalované nielen slovným spôsobom, ale i fyzickým spôsobom svojho konania na ulici - v poobedňajších hodinách v miestnej časti Dúbravka na Saratovskej ulici v Bratislave - pri budove bývalej pošty - okrem toho, že poškodenej vulgárne nadávala ml. F. L. a ml. Q. V. a teda z nich strany išlo o hlasné vulgárne nadávanie na mieste verejnosti prístupne následne fyzicky zaútočili na poškodenú maloletú L.K. Na predmetnom mieste sa v predmetnom čase nachádzali svedkovia - A. P., P. U., O. A., X. A., F. J. - ktorí predmetné skutočnosti riadne vnímali a nad ich správaním sa aj pohoršovali a napomínali ich, aby od predmetného konania upustili. Predmetné osoby - svedkovia tak videli na vlastné oči, počuli na vlastné uši. Navyiac predmetní svedkovi videli i samotnú výtržnosť - t.j. napadnutie maloletej poškodenej L.K.

Vo vzťahu k obžalovaným bola tak naplnená objektívna stránka predmetného žalovaného trestného činu - pretože išlo alternatívne k predmetnej výtržnosti nielen slovné - ale i fyzicky.

Táto predmetná výtržnosť zo strany obžalovaných závažnejším spôsobom svojho konania tento verejný poriadok a pokoj narušila pretože verbálne konanie zo strany obžalovaných - hlasné a urážlivé nadávky - prerástli do fyzického - násilného konania.

Toto protiprávne konanie obžalovaných svojím charakterom hrubo urážalo poškodenú a následne fyzické konanie obžalovaných - už vzbudzovalo obavy o bezpečnosť zdravia poškodenej, ktoré boli ukončené v podstate útekom maloletej poškodenej ku centru LIDL - kde vyhľadala maloletá poškodená pomoc od pracovníka SBS - predmetného centra. Zároveň i sama poškodená o pomoc požiadala svoju matku, ktorá na predmetné miesto osobne prišla.

Predmetné protiprávne konanie zo strany obžalovaného boli vykonané verejne.

Podľa § 122 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. - trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Z uvedeného tak vyplýva, že musí byť spáchaný pred minimálne tromi osobami, ktoré zároveň nie sú spolupáchateľmi tohto trestného činu - vid' vyššie uvedení rozvedení svedkovia. Navyiac predmetné osoby predmetné protiprávne konanie obžalovaného riadne vnímali. Počas dokazovania sa k nemu riadne vyjadrovali - čo videli a počuli svojimi vlastnými zmyslami.

Miestom prístupným verejnosti je každé miesto, kam má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí. Takýmto miestom bolo i predmetné miesto. Predmetnú výtržnosť obžalovaných vnímalo ako bolo vyššie už konštatované viacero ľudí.

Zo strany obžalovanej ml. F. L. vo vzťahu k poškodenej došlo i k ublíženiu na zdraví. Predmetné ublíženie na zdraví súd kvalifikoval podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. pretože táto svojím úmyselným konaním poškodenej ublížila na zdraví.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov. Predmetom útoku bol živý človek - poškodená maloletá L.K. Páchateľom (subjektom) tohto trestného činu môže byť ktokoľvek. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ujmy na zdraví. V súlade s definíciou ublíženia na zdraví (§ 123 ods. 2 Tr.zák.) sa rozumie také

poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Obžalovaná vedome a úmyselne napadla poškodenú, ktorej týmto útokom spôsobila ujmu na zdraví. Týmto útokom boli poškodenej spôsobené zranenia - povrchové podliatiny a podkožné krvné výrony - ktoré nezasiahli žiadny vitálne dôležitý orgán a to v oblasti hlavy, krku, ako i na oboch nohách v oblasti stehien a kolien s dĺžkou liečby v trvaní dvanásť dní.

V dôsledku predmetných zranení bola najprv ambulantne ošetrovaná, následne však na druhý deň z dôvodu bolesti brucha - brušnej steny a zvracania - bola ústavne hospitalizovaná na pozorovanie do nemocničného zariadenia a na dobu dvoch dní. Predmetné zranenia sa prejavovali u poškodenej - že po prepustení z nemocničného zariadenia musela mať diétu, nemohla športovať, musela mať počas

letných prázdnin - júl/august 2017 kľudový režim. Počas predmetných dvoch mesiacov boli vykonané kontrolné vyšetrenia brucha, vykonané boli neurologické vyšetrenia, vyšetrená bola aj u psychologičky. I keď od 01. júla 2017 mala vykonávať brigádu v zmrzlinárni v Stupave - ale kvôli zdravotným ťažkostiach predmetnú brigádu nevykonala. Z dôvodu predmetného konania, ktorý bol vykonaný na jej osobe mala úzkostné stavy - bála sa ísť vonku, chodiť sama po vonku, trpela nespavosťou.

Ako vyplynulo nielen z predmetných lekárskejších správ, ale i z výpovede poškodenej - keďže ku predmetným zraneniam došlo dňa 30. júna 2017 - celé letné prázdniny - júl - august musela mať kľudový režim, predmetné zranenia ju obmedzovali v jej obvyklom spôsobe života - nemohla športovať, musela mať diétnu stravu, pretože akákoľvek strava jej mohla spôsobiť problémy. I keď znalec konštatoval, že vo vzťahu k poškodenej išlo o zranenie ľahké s dobou liečby do 12 dní - ale konštatoval tiež telesné šetrenie, nemožnosť športovania alebo väčšej telesnej námahy. V prípade, že by jej nebola poskytnutia kvalifikovaná zdravotná starostlivosť bola by doba liečby dlhšia, bolesti by boli intenzívnejšie. Pokiaľ išlo o intenzitu a silu útoku tieto boli stredného stupňa - išlo o opakované údery tupohranatým predmetom - nevyvlúčil spôsob, aký vypovedala poškodenej. Cieľom predmetným útokom bolo spôsobiť poškodenej bolesť.

Predmetné útoky na osobu poškodenej - opäť vyplynulo z výpovede poškodenej, ale i zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia boli smerované zo strany obžalovanej na oblasť hlavy, brady, brucha, oblasť podbrušia, oboch stehien, predkolení, pravej strany krku a oboch predlaktí. Predmetné zranenia boli verifikované i lekárskejšími správami, výpoveďou poškodenej - takže súd vychádzal z týchto dôkazov - i keď obžalovaná časť zranení vylúčila.

Obžalovaná si tak musela byť vedomá tým, že predmetnou silou útoku, intenzitou, miestom kde predmetné útoky viedla môže spôsobiť predmetné zranenie a teda poškodenej ublížiť na zdraví.

Vo vzťahu k obžalovanej ml. Q. V. navyše jej protiprávne konanie bolo aj v tom, že po tom, čo kabelka poškodenej spadla na zem, ktorú mala táto na ramene - z predmetnej kabelky (predmetnú kabelku vzala) - vybrala žltú peňaženku, v ktorej poškodenej mala čiastku 30 Euro (dve päťeurové bankovky a dve desaťeurové bankovky) a z týchto dala 5 Euro po skončení útoku vo vzťahu k poškodenej obžalovanej ml. F. L..

Znamená to, že obžalovaná ml. Q. V. - si predmetné peniaze v celkovej nominálnej hodnote 30,- Euro prisvojila. Peniaze, ktoré si prisvojila jej nepatrili, išlo tak pre ňu o cudziu vec. Predmetných peňazí sa zmocnila - spôsobom, že si ich prisvojila - t.j. v súlade s ustanovením § 130 ods. 4 Tr.zák. odňala peniaze z dispozície jeho vlastníka (poškodenej), ktorá ju mala oprávnená, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

-11- 2T/18/2019

Predmetný čin zo strany obžalovanej bol vykonaný na veci, ktorú mala poškodenej pri sebe. poškodenej mala pri sebe kabelku, v ktorej sa predmetná peňaženka s peniazmi nachádzala.

Od 20-tych rokov minulého storočia sa v rámci Európy začali prejavovať snahy o vytvorenie samotných systémov, ktoré by osobitne upravovali trestnú zodpovednosť, trestanie a trestné stíhanie nepľnoletých osôb. Už podľa zákona č 48/1931 Sb. O trestnom súdnictve nad mládežou (prijaté Národným zhromaždením republiky Československej z 11.marca 1931) - podľa dôvodovej správy základnou myšlienkou zákona bolo „čo najmenej trestať, čo najviac vychovávať a ak je nutné trestať, tak aj trestom vychovávať a polepšovať“. Zákon bol už vtedy veľmi progresívny, uprednostňoval výchovu a prevenciu pred represiou, diferencoval trestnú zodpovednosť podľa dosiahnutého rozumového a mravného vývoja a kládol značný dôraz na spoluprácu medzi justičnými orgánmi a inštitúciami sociálnej starostlivosti.

Mladistvý vek by tak mal byť stimulovaný, aby prevzal osobnú, nielen formálnu trestnú zodpovednosť za trestný čin a nápravu ním spôsobených následkov. Konkretizuje sa tak ústavný princíp osobitnej starostlivosti, ktorú spoločnosť venuje mládeži (čl. 41 ods. 1 Ústavy SR). Každú trestnú vec mladistvého treba riešiť individuálne so zreteľom na osobnosť mladistvého a potreby poškodenej - (Burda/Čentěš/ Kolesár/Záhora a kolektív Trestný zákon Všeobecná časť Komentár - I.diel, Nakladateľstvi C.H.Beck, rok 2010, strana 609).

Účel vychovať mladistvého nemusí byť vždy splnený len uložením trestu. Tohto účelu možno dosiahnuť i tak ako súd uviedol vo výrokovej časti rozsudku vo vzťahu k obžalovaným.

Obžalovaná ml. Q. V.

Na základe výpovede obžalovanej, ako i predložených listinných dôkazov vo vzťahu k jej osobe bolo preukázané, že táto ukončila povinnú školskú dochádzku na Základnej škole Tbiliská č. 4 v Bratislave kde dosahovala dobré študijné výsledky. Od malička sa venovala športu - vrcholová atletika, vodný slalom, tanec, gymnastika a jazda na koňoch. Od mesiaca február 2016 začala navštevovať Súkromné športové gymnázium v Trenčianskych Tepliciach. Jej správanie bolo v súlade so školským poriadkom. Počas štúdia sa aktívne venovala jazdecktvu. V školskom roku 2016/2017 mala problémovú dochádzku, neplnila si školské povinnosti a nebola klasifikovaná. Príčinou boli časté tréningy a neskôr tehotenstvo. V evidencii sociálneho kurátora Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava nebola vedená. Dňa XX.Z. XXXX sa jej narodil maloletý syn C.Z. F. V.. Z predmetných dôvodov prerušila štúdium na strednej škole.

V čase keď navštevovala predmetné súkromné športové gymnázium sa voči vyučujúcim ako i spolužiakom správala v súlade so školským poriadkom. Vykazovala dobré správanie, problém s autoritami sa nevykytol. Mala ukončené štúdium na predmetnej škole dva ročníky osemročného gymnázia. I v čase vyhlásenia rozsudku mala štúdium na predmetnej škole prerušené z dôvodu zdravotných (v roku 2018 spadla z koňa a utrpela vážne zranenia - krvácanie do mozgu a opuch mozgu, prasknutá lebka) ako i z dôvodu, že sa stará o svoje maloleté dieťa, ktoré je v jej osobnej starostlivosti. I keď nie je zaradená v pracovnom procese, vykonávala rôzne kurzy jazdecktva. S maloletým synom žije sama a s výchovou jej pomáhajú jej rodičia, i keď s ňou nebývajú v spoločnej domácnosti.

Vo vzťahu k jej osobe boli do vyhlásenia tohto rozsudku ako vyplynulo z odpisu registra trestov, ako i pripojených spisov dve odsúdenia (Okresný súd Malacky, 3T/8/2020

-12- 2T/18/2021

- pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov ako i zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní jeden rok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.marca 2021, vyhlásený bol dňa 22.marca 2021 a skutok bol dokonaný dňa 09.mája 2020 a druhé odsúdenie bolo Okresným súdom Bratislava V, pod sp.zn. 3T/37/2020. Obžalovaná v tomto trestnom konaní bola uznaná vinná pod pred prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a uložený jej bol trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Trestný rozkaz bol v tom čase obvinenej doručený dňa 04.augusta 2020 a právoplatnosť nadobudol dňa 04.augusta 2020. Skutok bol dokonaný dňa 19.februára 2020.

Pokiaľ ide vo vzťahu k obžalovanej - táto nebola riešená v priestupkovom konaní. Otec obžalovanej počas dokazovania (ako prípravného, tak i konania pred súdom) potvrdil, že dcéra (obžalovaná ml. Q. V.) od mala bola vedená k športu - robila rôzne druhy športov. Dcéru vychovával sám. Výchovné problémy s ňou nemal. Šport vykonávala i na úrovni majstrovstiev Slovenskej republiky, kde dosahovala vynikajúce športové úspechy. Ako 13 ročná na medzinárodných závodoch v päťboji si odtrhla krížny väz a meniskus, na základe čoho bola vážne operovaná. Vzhľadom na tieto zdravotné problémy začala jazdiť na kajaku za Sláviu UK, zároveň keďže od malička mala vzťah ku koňom - začala jazdiť na koni. V priebehu desiatich mesiacov si urobila licenciu pretekárskeho jazdca. Následne v priebehu piatich mesiacov sa dostala na úroveň jazdca, ktorý začal závodieť. I preto začala študovať na športovom gymnázium - kde sa aktívne zúčastňovala pretekárskej činnosti. Na materskej a rodičovskej dovolenke z dôvodu narodenia syna bola do roku 2020. V roku 2018 mala vážny úraz hlavy a predmetné zranenia sú stále pod lekárskeho odborným dozorom. Mal za to, že i keď dcéra sa sama stará o maloleté dieťa pretože s otcom dieťaťa nežije v spoločnej domácnosti o maloletého syna sa stará vzorne a veľmi zodpovedne. Predmetné skutočnosti vo svojej správe potvrdil i orgán sociálnoprávnej kurately. I keď dcéru a toto predmetné konanie neobhajoval vypovedal - že predmetný skutok a teda „vyšetrovaná vec zastihla moju dcéru v najhoršom možnom období, kedy sme riešili už spomínané osobné problémy“. Mal za to, že celú vec dcéra prežívala a i prežíva ťažko. Obžalovaná - to, čo sa stalo ľutovala.

Z uvedeného tak vyplýva, že táto sa do rozporu so zákonom dostala celkove dvakrát po tom - čo dokonala teraz žalovaný skutok. V danom prípade by preto do úvahy malo prichádzať ukladanie súhrnné trestu vo vzťahu jej osobe. Súd v danom prípade použil ustanovenie § 44 Tr.zák. a od ukladania súhrnného trestu vo vzťahu k obžalovanej upustil, pretože mal za to, že tresty uložené predmetnými rozhodnutia (rozsudkom, trestným rozkazom) majú dostatočný vplyv na osobu obžalovanej a ukladanie trestu vo vzťahu k jej osobe nie je nevyhnutné. Trest súhrnný, ktorý bol vo vzťahu k jej osobe uložený (Okresný súd Malacky, sp.zn. 3T/80/2020) - ktorý bol vyhlásený dňa 22.marca 2021 nielen na ochranu spoločnosti,

ale i na nápravu obžalovanej je dostatočný. Po tom, čo súd dôkladne zhodnotil celé protiprávne konanie vo vzťahu k obžalovanej, jej pomery ako i možnosť jej nápravy a to i so zreteľom k tomu, že doterajší výkon trestu odňatia slobody - ktorý je stále v platnosti (až do 04.februára 2022) svoj účel plní (NS ČSSR - 4 Tz 14/1966, NS ČSSR - 6 Ty 365/1970 - č. 39/1971 Sb.rozh.tr. - primerane).

V tejto súvislosti len na margo súd poznamenáva (že kým Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov zákonodarca v prípade upustenia od súhrnného trestu mal ustanovenie § 80 Tr.zák. - ktoré odkazovalo na ustanovenia § 35 (v súčasnosti § 42 Tr.zák.) a § 37 (v súčasnosti 44 Tr.zák.) - aktuálny Trestný zákon takéto ustanovenie nemá.

-13-

2T/18/2019

Obžalovaná ml. F. L.

Obžalovaná študuje na Strednej odbornej škole gastronómie a hotelových služieb na ulici Farského č. 9 v Bratislave. Podľa jej výpovede študuje piaty ročník a v tomto školskom roku bude maturovať. Na predmetnej škole dosahuje dobré študijné výsledky. Riadne si plní školskú dochádzku. Jej správanie je bez výraznejších nedostatkov. Úradu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nebolo hlásené školou alebo inštitúciou žiadne problematické správanie obžalovanej. V kolektíve svojich spolužiakov je obľúbená. V jej správaní sa nevyskytujú žiadne závažné nedostatky. Zadané úlohy si plní. Neopakovala na škole žiadny ročník, nemala komisionálne skúšky súvisiace s prospechom, tiež neprepadla. Žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. I rodičia počas dokazovania - ako na polícii tak i pred súdom vypovedali, že nemali a ani nemajú s ňou žiadne výchovné problémy. I v mene dcéry, keďže predmetnú vec rozoberali uviedli, že dcéru celá vzniknutá situácia veľmi mrzí. Po škole chodí príležitostne na rôzne brigády. Predmetná skutočnosť vo vzťahu k jej osobe vyplynula i z lustrácie v Sociálnej poisťovne - z ktorej boli zaznamenané vo vzťahu k jej osobe - rôzne nepravdivé dohody o vykonaní práce - v podstate od roku 2019 ku dňu 03.september 2021. V odpise registra trestov vo vzťahu k jej osobe nevyplýval žiadny záznam. I sama obžalovaná vypovedala, že voči jej osobe sa iné trestné konanie nevedie. Pokiaľ išlo o spáchanie skutku, ktorý dokonala v čase keď bola mladistvá ľutovala, jej protiprávne správanie ju mrzelo a teda všetky predmetné okolnosti a udalosti, ktoré sa udiali. Ako sama vypovedala veľa krát to ľutovala a od času kedy ku skutku došlo (viac ako štyri roky) si veľa vecí v živote uvedomila. I matka na hlavnom pojednávaní potvrdila, že dcéra (obžalovaná ml. F. L.) zaznamenala ešte zodpovednejší posun vo svojom správaní. Z evidencie priestupkov vo vzťahu k obžalovanej nevyplývali žiadne záznamy.

Súd vo vzťahu k jej osobe postupoval podľa § 98 Tr.zák. a upustil od potrestania.

V prvom rade je potrebné v predmetnej veci konštatovať tri podstatné skutočnosti

-po prvé - skutok bol dokonáný dňa 30.júna 2017. V predmetnom čase obžalovaná ml. F. L. bola vo veku 16 rokov a dva mesiace a obžalovaná ml. Q. V. bola vo veku 16 rokov a štyri mesiace. Navyiac v tomto období bola obžalovaná ml. Q. V. gravidná (maloleté dieťa sa narodilo XX.Z. XXXX - v tomto čase mala 16 rokov a necelých deväť mesiacov).

-po druhé - skutok bol dokonáný dňa 30.júna 2017 a rozsudok v predmetnej veci bol vyhlásený dňa 20.októbra 2021 - t.j. po viac ako štyroch rokoch a štyroch mesiacoch.

-po tretie - potrebné je v tejto súvislosti poukázať i na vypracované znalecké dokazovanie vo vzťahu k obom obžalovaným znalcom z odboru psychológia, klinická psychológia detí, ktorý konštatoval:

-vo vzťahu k obžalovanej ml. F. L. - práve s prihliadnutím i na jej vek v čase spáchania skutku - zvýšená tendencia reagovania v životných situáciách emočne a impulzívne, vzhľadom na predmetné reakcie. S tým súvisela v tomto čase i jej rozumová a mravná vyspelosť. Na druhej strane už v tomto období svojho života, a následne i neskôr bolo u nej vysoko pravdepodobné (s tým súd aj súhlasil - keďže vlastnými vnemmi vzhľadom na dlhodobosť predmetného konania, celkove šesť vykonaných hlavných pojednávaní) - obžalovaná si uvedomila morálne pravidlá fungovania a za „bežných okolností“ ich už aj dodržiava. Ako vyplynulo i z výpovede obžalovanej počas prebiehajúcich hlavných pojed-

-14-

2T/18/2019

návaní - bola už schopná s odstupom času sa reálne pozrieť na to čo urobila a vyvodiť vo vzťahu k svojej osobe i osobnú kritickú zodpovednosť - „lutovala, čo sa stalo - keď A. (poškodenú) udrela vtedy neuvažovala nad tým, čo robí“.

Obdobne súd konštatuje i vo vzťahu k obžalovanej ml. Q. V.. Tu je potrebné uviesť, že táto v čase spáchania skutku bola navyše gravidná, mala viac ako 16 rokov, nehody (preukázané to bolo i dokazovaním - i samotnou výpoveďou poškodenej maloletej L.K.) s partnerom svojho budúceho dieťaťa. I ona v čase spáchania skutku vzhľadom i na osobnú nezrovnalosť a situáciu, v akej navyše bola - mala tendenciu reagovať emočne a impulzívne. I napriek tejto okolnosti i s prihliadnutím na skutočnosť, že v jej „dosť mladom veku“ - nemala ešte ani 17 rokov sa jej narodilo dieťa. I keď o dieťa sa stará sama bez partnera, za pomoci svojich rodinných príslušníkov - predmetná rodičovská rola priniesla i zmeny v jej správaní ku pozitívu. I samotná obžalovaná (a súd to tiež konštatuje práve na dokazovanie na súde - na ktorom bola osobne vždy prítomná) - konanie hodnotí s odstupom času ako „nerozvážnosť mladosti“. Čo sa týka mravnej vyspelosti obžalovanej táto pozná zásady spoločenského správania a morálky a v zásade sa ich snaží aj dodržiavať. V prípade ich nedodržania (viď predmetné dva odsúdenia) - tieto i podľa záverov znalca sú skôr dôsledkom jej impulzivity.

Podľa § 97 ods. 1 Tr.zák. účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 97 ods. 3 Tr.zák. pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia, tak aby predchádzali protiprávnym činom.

Účinná trestnoprávna ochrana mládeže je integrálnou súčasťou úloh a funkcií trestného práva v spoločnosti. Riešenie tejto otázky si vyžaduje špecifický prístup, odlišnú stratégiu, ktorá by zároveň zohľadňovala telesné a duševné zvláštnosti mládeže. Je potrebné vychádzať zo základnej tézy, že u mladých páchatel'ov sú šance na resocializáciu, sociálnu reintegráciu a rehabilitáciu neporovnateľne vyššie ako u dospelých páchatel'ov. Práve predmetný osobitný prístup k mladistvým je odôvodnený nezrelosťou dospelievajúcich jedincov a práve formujúcou sa hodnotovou orientáciou. Vo vzťahu k mladistvým by sa mal uplatňovať systém restoratívnej justície - ktorá nekladie dôraz na potrestanie páchatel'á (na odplatu). Zámerom je hľadanie spôsobu, ako žiť ďalej, ako sa uplatniť v určitej komunite, ako odstrániť konfliktné stavy spojené s trestnou činnosťou (Burda/Čentěš/Kolesár/Záhora a kolektív, Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár - I. diel, Nakladateľství C.H.Beck, rok vydania 2010, strana 617, Šámal, P., Válková, H. Sotolář, A., Hrušáková, M. Zákon o soudnictví vo věcech mládeže, Komentář, 1. vydání, Praha: C.H.Beck, 2004, strana 82-83).

Tak ako bolo konštatované v ustanovení § 97 ods. 3 Tr.zák. - dôraz sa kladie a súd toto musí tiež rešpektovať ako aplikátor zákona - na individuálny prístup odrážajúci sa v rea-

-15- 2T/18/2021

kcii na spáchaný čin. Nevyhnutné vo veci je zohľadniť samotnú osobnosť mladistvého (súd preto podrobne rozviedol osoby oboch obžalovaných), vek (16 rokov a 2 mesiace u obžalovanej ml. F. L., 16 rokov a 4 mesiace u obžalovanej ml. Q. V.) a s tým spojenú práve s prihliadnutím ich veku ako i závermi znalca z odboru klinická psychológia detí - ich v tom čase rozumovú a mravnú vyspelosť. Vo vzťahu ku obžalovanej ml. Q. V. poukazuje i na jej následný zdravotný stav (súvisiaci so športom a predmetnou školou, následná gravidita, pôrod a osobná výlučná starostlivosť jej osobou o maloletého syna - ktorý má t.č. temer štyri roky). Súd v predmetnej veci vo vzťahu ku oboj obžalovaným zisťoval ich rodinné, sociálne pomery z akých pochádzali. K tomuto súdu slúžila nielen podrobná správa orgánu sociálnoprávnej kurately, ale i výsluchy rodičov oboch obžalovaných. Súd zároveň v predmetnej veci zisťoval pomery, ich správanie nielen pred spáchaním žalovaného trestného činu, ale i po jeho spáchaní ako i ďalšie okolnosti - správanie a postoj s odstupom času (viac ako štyri roky a temer štyri mesiace od spáchania skutku) - ktoré boli dôležité k tomu, aby správne zvolil prostriedky a prípadné sankcie vhodné na ich nápravu. Zabezpečenie totiž výchovy mladistvého je prvoradým účelom - a s tým

súvisiace podrobné zistenie osobných vlastností mladistvého a z toho následne usudzovať možnosť jeho resocializácie (primerane R 14/1969).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vo vzťahu k obžalovanej ml. F. L. postupoval podľa § 98 Tr.zák. a upustil od potrestania.

Podľa § 98 Tr.zák. súd môže upustiť od potrestania mladistvého, ktorý spáchal prečin, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, ak

a/ vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život mladistvého možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postaví na jeho nápravu,

b/ súd prijme záruku za nápravu mladistvého a má za to, že vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, povahu spáchaného činu a osobu mladistvého sa uloženie trestu nejaví nevyhnutné.

Svoje rozhodnutie využiť predmetné ustanovenie súd odôvodňuje predovšetkým - že vzhľadom na povahu spáchaného činu a zároveň na doterajší život jej život - ktorý obžalovaná viedla a vedie od spáchania predmetného skutku (doterajšia bezúhonnosť nielen v trestnoprávnej rovine, ale i v rovine priestupkového charakteru a v tejto rovine odstup od spáchaného trestného činu - viac ako štyri roky a štyri mesiace, jej štúdium na strednej škole bez študijných problémov - tento školský rok ukončenie stredoškolského štúdia maturitou, ale i jej pracovnými návykmi - ako vyplynulo z lustrácie v Sociálnej poisťovni - nepravidelné dohody o vykonaní pracovnej činnosti - popri štúdiu a prázdnin, jej postoj ku spáchanému trestnému činu - úprimné oľutovanie skutku a urobenie vyhlásenia na začiatku hlavného pojednávania dňa - o svojej vine podľa § 257 písm. a/ Tr.por.,) - dávajú záruku a perspektívu budúceho bezúhonného života bez páchania trestnej činnosti. Súd mal za to, že vo vzťahu k obžalovanej je odôvodnená prognóza jej ďalšieho pozitívneho vývoja a to aj toho, že sa napraví i bez uloženia trestu. Vychádzal z toho, ako sa správala pred činom a po ňom. Obžalovaná vyslovila ľútosť nad spáchaným trestným činom - týmto vyjadrila svoj vnútorný postoj a prejavila i účinnú snahu po náprave (preukázané už v konaní prípravnom - že peniaze, ktoré jej boli odovzdané obžalovanou ml. Q. V. - vo výške 5 Euro - vrátila). V konečnom dôsledku i samotné konanie, ktoré sa viedlo na súde počas viac ako dva roky a sedem mesiacov (obžaloba bola podaná dňa 07.marca 2019 a rozsudok bol vyhlásený dňa 20.októbra 2021) - pôsobilo dostatočne odstrašujúcim dojmom na prevýchovu obžalovanej.

-16-

2T/18/2021

Splnené podmienky vo vzťahu ku obžalovanej boli i z charakteru a druhu trestného činu - pretože išlo o prečin - pri ktorom najprísnejšia základná trestná sadzba - ktorá sa navyše znižovala na polovicu bola vo výmere - až na osemnásť mesiacov).

Vo vzťahu k obžalovanej ml. Q. V. aplikoval ustanovenie podľa § 44 Tr.zák. - t.j. upustil od uloženia súhrnného trestu - vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Malacky, sp.zn. 3 T/80/2020 a Okresnému súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/37/2020

Podľa § 44 Tr.zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vo všeobecnosti platí zásada, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému v danom prípade prečinu (zásada proporcionality trestu). Tým, je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatným členov spoločnosti). Trest by mal vyjadrovať aj morálne odsúdenia páchatel'a (retribúcia).

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. v danom prípade išlo o prečin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967).

Súd s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenie konštatuje - že v súčasnosti - t.j. do vyhlásenia rozsudku - vo vzťahu k obžalovanej (keďže Okresný súd Malacky, pod sp.zn. zrušil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. a tiež ukladal súhrnný trest) - je v platnosti trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov ako i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní jeden rok. Predmetný rozsudok bol vyhlásený dňa 22.marca 2021 a právoplatnosť nadobudol dňa 22.marca 2021.

Teraz žalovaný skutok - ako už súd viackrát uviedol - bol dokonaný dňa 30.júna 2017 - v čase keď obžalovaná v súlade ustanoveniami Trestného zákona bola mladistvou vzhľadom na jej vek (16 rokov a štyri mesiace). Opätovne súd opakuje - že od spáchania predmetného skutku uplynuli tak štyri roky a temer štyri mesiace. V súvislosti s osobou obžalovanej tiež súd poukazuje, že i vo vzťahu k jej osobe musel súd dôsledne vychádzať z ustanovení § 97 ods. 1, ods. 3 Tr.zák. I keď v danom prípade vo vzťahu k jej osobe súd tiež trest neukladal - pri svojom rozhodovaní musel prizeriť na jej osobnosť, vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, jej osobné, rodinné a sociálne pomery ako i k jej začleneniu (v čase vyhlasovania rozsudku bola vo veku 20 rokov a 8 mesiacov) k jej začleneniu ako rodinného, tak i sociálneho prostredia. Pred spáchaním teraz žalovaného skutku sa nedostala do rozporu so zákonom. Do predmetného rozporu so zákonom sa dostala po tom, čo teraz žalovaný skutok dokonala a to dvakrát - za čo bola uznaná vinná a odsúdená. I napriek týmto okolnostiam mal súd za to, že je možné aplikovať § 44 Tr.zák. súd mal za to, že predmetné tresty uložené skôr - nielen na ochranu spoločnosti, ale i samotnú nápravu obžalo-

-17- 2T/18/2021

vanej boli dostatočné. Obžalovaná v čase dokonania skutku bola gravidná, následne dňa 08.novembra 2017 porodila. I keď by sa mohlo zdať - že práve dieťa bude tým pojítkom - že sa už nedostane do rozporu so zákonom nestalo sa. Zrejme i skutočnosti, ktoré nasledovali - t.j. samoživiteľka, osoba, ktorá sa sama starala a i stará o maloleté dieťa, nezhody s biologickým otcom maloletého dieťaťa - čo bolo vyvrcholené tým, že o maloleté dieťa sa starala a stará bez neho, prerušené štúdium na strednej škole - nielen z dôvodu gravidity, pôrodu, ale i vážne zdravotné problémy, ktoré súviseli i s tým, že šport - ktorý bol veľkou záľubou a profesionálnym koníčkom musel byť dočasne predčasne ukončený a k tomu i samotná nedozretosť obžalovanej boli predmetným spúšťačom k ďalšej trestnej činnosti. Súd v teraz žalovanej veci zhodnotil povahu a závažnosť teraz prejednávanej veci a i keď táto závažnosť nie je nepatrná - s odstupom od spáchania skutku táto závažnosť sa znižuje. Potrebné v tejto veci je konštatovať, že vzhľadom na jej osobné, rodinné pomery obžalovanej dávajú predpoklad na možnosť jej nápravy a to i so zreteľom k tomu - že i doterajší výkon trestu, ktorý bol uložený predmetnými súdmi (Okresný súd Bratislava V, Okresný súd Malacky) plnia svoj účel - najmä pokiaľ ide o jej nápravu a ochranu spoločnosti (primerane R 39/1971 -I). Od posledného spáchania skutku (Okresný súd Malacky -) sa už do rozporu so zákonom nedostala. Z evidencie priestupkov nevyplývajú žiadne priestupky. Vykonáva kurzy jazdecky. Sama spáchanie predmetného skutku ľutovala s prihliadnutím na odstup času a mala ku skutku sebakritický postoj. Súd si uvedomuje, že priznať a oľutovať trestnú činnosť neznamená mechanicky priznať a oľutovať skutok tak ako ho vymedzil a právne kvalifikoval prokurátor v obžalobe, ale znamená priznať a oľutovať rozhodné skutkové okolnosti. To, že právna kvalifikácia skutku uvedená v obžalobe nie je rozhodujúca možno podporne vyvodiť aj z toho, že právna kvalifikácia skutku sa môže meniť počas celého trestného konania, na rozdiel od rozhodných skutkových okolností. Nepriznanie viny, napr. pre nesprávny právny názor, ak inak páchatel uznáva všetky dôležité skutkové okolnosti, nemusí prekážať tomu, aby páchatel úprimne ľutoval to, čo sa stalo (Trestný zákon, Komentár 1/kolektív autorov pod vedením Dr. Karla Matysa, vydavateľstvo Obzor Bratislava 1978).

V rámci trestného konania sa o nároku na náhradu škody poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom rozhoduje v tzv. adhéznom konaní, ktoré sa považuje za súčasť trestného konania. Osobitosťou adhézneho konania je, že o návrhu poškodeného sa rozhoduje s použitím hmotného práva iného právneho odvetvia ako trestného práva (prevažne občianskeho - civilného práva), ale vždy s aplikáciou ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 46 ods. 3, veta druhá, tretia Tr.por. - primerane - návrh na náhradu škody poškodený musí urobiť najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania (§ 208 Tr.por.). Z návrhu musí byť zrejme, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Zákonný zástupca maloletej poškodenej PaedDr. F. A. - dňa 26.apríla 2018 uplatnila - náhradu škody, ktorá pozostávala z bolestného, úhrady poplatkov za zdravotnú starostlivosť a súvisiacich výdavkov

ako i náhradu škody spôsobenej potrebou pribratia splnomocnenca - „bližšie ich vyčíslim do konca vyšetovania“.

Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 29.01.2019 - na ktorom bola osobne prítomná zákonná zástupkyňa maloletej poškodenej PaedDr. F. A., ako i splnomocnenec poškodenej - sa k nároku na náhradu škody nevyjadrovali.

Splnomocnenec poškodenej uplatnil škodu vo výške 25,-- Euro - ktorá spočívala v rozdiel medzi odcudzenou sumou a vrátenou sumou, 53,-- Euro - čo boli náklady spojené

-18- 2T/18/2021

s liečbou, hospitalizáciou poškodenej ako i výšku 3 000,--Euro - ako náklady za zastupovanie splnomocnenca poškodeného v predmetnej trestnej veci.

Súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanej ml. Q. V. nahradiť škodu vo výške 25,-- Euro. Dokazovaním, ako je konštatované v odôvodnení rozsudku bolo preukázané, že predmetná čiastka finančná, ktorá patrila maloletej bola v celkovej výške 30,-- Euro - z tejto predmetnej škody bolo 5,-- Euro vydané obžalovanou ml. F. L. a to dňa (č. I.).

Nárok - ktorý si uplatňoval a to náklady spojené s liečbou (hospitalizáciou maloletej poškodenej) vo výške 53,-- Euro nebolo zo strany splnomocnenca predložené v podobe listinných dôkazov - preto s predmetným nárokom na náhradu škody bol odkázaný podľa § 288 ods. 2 Tr.por. odkázaný na civilný proces.

Pokiaľ išlo o uplatnený nárok splnomocnenca poškodeného na náhradu trov poškodeného - tu súd poukazuje na ustanovenie § 557 Tr.por. súd o náhrade trov konania poškodenému rozhoduje z úradnej povinnosti, poškodený však musí preukázať výšku trov a následne ustanovenie § 558 Tr.por.

Pokiaľ išlo o Všeobecnú zdravotnú poisťovňu - splnomocnenec predmetnej poisťovne - uplatnil škodu v celkovej výške 778,14 Euro. Z dokazovania, ktoré v predmetnej veci bolo vykonané - vyplynulo - že predmetný fyzický útok bol v prvom rade vedený obžalovanou ml. F. L., bol tu však i útok zo strany obžalovanej ml. Q. V., ako i inej osoby - ktorá v danom prípade nevystupuje v pozícii obžalovanej - kedy táto tiež fyzicky mala zaútočiť na poškodenú. Z predmetných dôvodov - že nie je možné uviesť - konkrétne zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenej a špecifikovať ich vo vzťahu k jednotlivým osobám - preto v danom prípade o predmetnom nároku na náhradu škody súd nerozhodol a poškodený bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný podľa ustanovenia § 288 ods. 1 Tr.por. na civilný proces.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Okresného súdu Bratislava IV pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tu-najšieho súdu.